

РЕШЕНИЕ

№ 1915

гр. София, 24.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 26.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12216** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Цанкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на полицейски орган при 07 РУ-СДВР, с адрес: гр. С., [улица], чрез процесуалния му представител юрисконсулт В. П., против Протоколно Решение от 05.11.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-ти състав по НАХД № 12899/2020г., с което е отменена Заповед рег.№3382зз-1081/02.09.2020 г. за задържане на лице, издадена от полицейски орган при 07 РУ-СДВР, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР В. Н. В., ЕГН: [ЕГН] е задържан за 24 часа в помещение за временно задържане на 07 РУ-СДВР.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени обжалвания съдебен акт, като постанови нов, с който да потвърди издадената заповед за задържане. В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – В. Н. В., редовно уведомен се явява лично и се предствлява от адвокат В., който излага становище за неоснователност на касационната жалба и моли съда да остави в сила решението на СРС. Претендира разноски по представен списък.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена се представлява от прокурор Ц.. По същество излага становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо и правилно.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 02.09.2020 г., вечерта, В. Н. В., заедно с брат си Д. Н. В. и двама техни познати са били на обществено известните протести, провеждащи се в [населено място], в т.нар. „Триъгълник на властта“ до към 22:00 часа, но тъй като протестът е започнал да радикализира с крайни действия на някои от протестиращите, четирите лица си тръгнали за [населено място] с лекия автомобил на Д. В. „Сеат Л.“, управляван от него. Движейки се по [улица], лекият автомобил бил спрял от два мотоциклета, с обозначителни знаци на СДВР. Полицейските служители се легитимирали, извършили проверка на документите за самоличност на четирите лица, след което и на багажника на автомобила. Тъй като В. В. се възпротивил, че полицаите нямат право да ги проверяват, били извикани други служители на МВР, които при извършения оглед на автомобила са установили в кората на предна дясна врата (мястото, на което В. В. пътувал) наличие на 5 броя пиратки с фитили. За тях В. заявил, че са негови, предал ги, за което бил съставен Протокол за доброволно предаване. След това В., заедно с неговите спътници са били отведени в 07 РУ-СДВР, където били задържани.

Срещу В. Н. В. е била издадена от полицейски орган при 07 РУ-СДВР Заповед рег. № 3382зз-1081/02.09.2020 г. за задържане на лице, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за срок от 24 часа, с посочено основание на задържането: „съпричастност към извършено престъпление по чл. 325 от НК“.

След задържането срещу В. Н. В. е образувано ДП № 3382 ЗМК 1334/2020 г. по описа на 07 РУ-СДВР.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Същата съдържа задължителните реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, но при издаването на заповедта неправилно е приложен материалния закон, тъй като не са събрани доказателства, че към момента на издаване на заповедта са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно: административният орган не е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление по чл. 325 от НК.

Съгласно цитираната разпоредба, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление, поради което е задължително преди издаването на заповедта за задържане да са събрани доказателства, обосноваващи предположение за извършено престъпление.

От доказателствата по преписката – АУАН и докладна записка, се установява, че по отношение на задържаното лице са налице данни за „съпричастност към извършено престъпление по чл. 325 от НК“. В тази връзка, правилно въззивният съд е приел, че това е съществен порок на така издадената заповед.

Безспорно е установено, че не са били налице данни за извършено престъпление към момента на издаване на процесната заповед. Към момента на задържането на лицето

не са били изпълнени законовите изисквания на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно, че са били налице данни за извършено престъпление. Този факт се потвърждава и от писмото на Началник на 07 РУ-СДВР до СРС, заведено на 30.09.2020 г., а именно, че за В. Н. В. не е установена съпричастност към извършеното деяние, за което е образувано и водено ДП № 3382 ЗМК 1334/2020 г. по описа на 07 РУ-СДВР.

Следователно правилни са мотивите на въззивния съд, че в конкретния случай така извършеното задържане е неоправдано, и същото е довело до ограничаване правата и законните интереси на В. Н. В..

При този изход на спора касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноски за касационната инстанция. Процесуалният представител на ответника претендира разноски по представен списък в размер на 500.00 лв., представляващи платено в брой адвокатско възнаграждение.

Касационният състав констатира, че по делото от касатора не са представени, доказателства за заплащане на дължимата държавна такса в размер на 70 лв., на основание чл. 227а, ал. 1 от АПК, поради което същият следва да бъде осъден да я заплати.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X-ти Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОСТАВЯ в сила Протоколно Решение от 05.11.2020г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-ти състав по НАХД № 12899/2020г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Н. В., ЕГН: [ЕГН] сумата от 500.00 лв., представляваща разноски в касационното производство.

ОСЪЖДА СДВР да заплати 70 /седемдесет/ лева държавна такса по сметката на АССГ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: